

1573

ro ac nimis difficili in Venetos animo a se eos alienos redderet; simulque verebatur, ne iniquioribus conditionibus pacem cum hoste firmassent, minusque in posterum ad arma suscipienda alacres forent. Quæ res pristinam ejus severitatem compescuit, cum præsertim intelligeret, quæ Senatus vi ac necessitate egisset, ab ea hominum conditione non improbari, qui & præteritorum memoria, & usu rerum haud obscuræ prudentiæ laudem nacti essent. Ea cum per Theupoli oratoris literas Venetias perferrentur, Patres impulere, ut Senatusconsulto legatum ad Pontificem decernerent. Fuit is Nicolaus Pontius, Senator insignis, qui per omnes honorum gradus ad procuratoriam dignitatem sublatus, ætatem in Republica administranda cum domi tum foris contriverat; annumque octogesimum excesserat. Is celeriter Romam proficisci jussus, ut, causis, quæ Rempublicam ad pacem amplectendam compulerant, expositis, pacatum Veneto nomini Pontificem redderet. Pontius, charitate in patriam vires corporis superante, delatum sibi onus ita suscepit ac implevit, ut Reipublicæ causam egregie tutatus, nihil a Veneris, nisi mature ac prudenter actum Pontifici suaderet. Erant in eo viro eximiæ animi dotes, artium liberalium ac scientiarum haud vulgaris peritia; rerum experientia ex magistratibus domi, ex legationibus foris gestis insignis; eloquentia admirabilis, ut quamcumque in partem vellet, animos flecteret. Eo audito, senis prudentiam, dicendique vim Gregorius admiratus, id tantum subjecisse fertur, non debuisse Patres eo silentio secum uti, quem Dei Optimi Maximi vices in terris gerentem, cuncta ad christianam rem spectantia noscere oportebat. Postea vero quam, permittente Deo, pax confecta fuerat, nil ultra additurum. Hisce observantiæ atque obsequii officiis Gregorius delinitus, Pontium legatum amplexatus, in pristinam cum Republica gratiam rediit. Joannes quoque Superantius in Hispaniam legatus ad Regem missus, qui pacem ictam nuntiaret, quibusve ad eam perficiendam Senatus ductus esset, rationes exponeret. Eo Philippus hilari fronte excepto, jampridem Venetorum in Republica regenda prudentiam se nosse falsus; quod concordiam cum Turcis sanxissent, sapienter fecisse arbitrari; nullaque apud se excusatione indigere affirmavit; in omni fortuna perpetuam amicitiam, ac benevolentiam suo nomine Reipublicæ polliceatur.

Nicolaus
Pontius
orator ad
Pontif. eligitur.

Joannes
Superantius
orator in
Hispaniam.

Inter-